

Tamás Andrea
Párhuzamban

A világban benne élsz,
de fentről másként látod,
rendetlen rendezettség,
káosz uralta világod.

Túl sok lett a párhuzam,
kevés a kereszteződés,
egymás mellett elsuhan,
egyéni érdek, érték.

Egymás mellett csörgedezünk,
utunk alatt teljesedünk,
tengerben vagy óceánban,
egymásra lelünk.

Egymás mellett párhuzamban,
egy életen átzuhanva,
valahol a végtelenben,
megfogom kezéd.

Tériszonyú félelem
a földön is megterem,
de te szárnyakat formálsz,
félelmet legyőzve szállsz.

Önmagaddal párhuzamban,
egy életen átzuhanva,
valahol a végtelenben,
magadra találsz.